

Målnummer: Ö1415-04 **Avdelning:** 2
Domsnummer:
Avgörandedatum: 2006-12-18
Rubrik: Fråga om hinder mot utmätning enligt 3 kap. 21 § andra stycket utsökningsbalken.
Lagrum: 3 kap. 21 § andra stycket utsökningsbalken (1981:774)
Rättsfall:

REFERAT

För verkställighet mot Jollesport Kommanditbolag Norden Laser registrerade Vägverket i kronofogdemyndighetens indrivningsdatabas en fordonsskatt för år 2002 avseende fordonet ACY 543. Skatten, som uppgick till 185 kr, förföll till betalning den 1 juli 2002 och registrerades hos kronofogdemyndigheten den 28 augusti 2002. I oktober 2002 uppgick skulden till 785 kr, inklusive dröjsmålsavgift och grundavgift.

Jollesport invände hos kronofogdemyndigheten mot verkställigheten och hävdade att bolaget aldrig hade ägt det aktuella fordonet. Vägverket bereddes tillfälle att yttra sig över invändningen och anförde att verket beslutat att inte ändra registreringsuppgifterna rörande fordonet. Som skäl anförde verket att fordonet hade registrerats i vägtrafikregistret på Jollesport den 7 maj 1997 och att Jollesport därefter hade betalat skatt för fordonet till och med den 30 juni 2002.

Kronofogdemyndigheten i Stockholm fann i beslut den 14 oktober 2002 på grund av vad som sålunda framkommit i ärendet att Jollesport inte visat att det förelåg hinder mot den begärda verkställigheten. Den obetalda fordonsskatten skulle därför indrivas mot Jollesport i enlighet med Vägverkets begäran.

Stockholms tingsrätt

Jollesport överklagade kronofogdemyndighetens beslut.

Kronofogdemyndigheten yttrade sig i ärendet.

Tingsrätten (rådmannen Marianne Tejning) anförde följande i beslut den 17 februari 2003.

Tingsrätten finner inte skäl att frångå kronofogdemyndighetens bedömning. Överklagandet lämnas därför utan bifall.

Svea hovrätt

Jollesport överklagade i Svea hovrätt och yrkade att hovrätten skulle besluta att verkställighet för den aktuella fordran på fordonsskatt inte skulle få äga rum.

Skatteverket bestred ändring.

I hovrätten upplystes följande.

Hösten 2002 motsatte sig Jollesport Kommanditbolag Norden Laser (i fortsättningen Jollesport) hos Vägverket ägandet till en släpkärra med

registreringsnummer ACY 543. Jollesport anförde att man aldrig förvärvat någon släpkärra med sådant registreringsnummer men väl andra släpkärror. Den 7 oktober 2002 beslutade Vägverket att inte ändra uppgifterna i vägtrafikregistret om att Jollesport var ägare till släpkärran. Sedan Jollesport överklagat Vägverkets beslut avlog länsrätten överklagandet i dom den 1 juli 2003 (mål nr 2997/02). Länsrättens dom hade ännu inte vunnit laga kraft.

Genom beslut den 10 oktober och den 13 november 2002 fastställde skattemyndigheten att Jollesport var skattskyldigt för fordonsskatt för släpkärran avseende tiden den 7 maj 1997-den 30 juni 2003 och betalningsansvarig för vissa dröjsmålsavgifter. Jollesport överklagade skattemyndighetens beslut till länsrätten, som i dom den 1 juli 2003 avlog överklagandet (mål nr 2706-02). Jollesport överklagade även den länsrättsdomen men kammarrätten hade ännu inte prövat överklagandet. Även i dessa processer hävdade Jollesport att bolaget aldrig ägt släpkärran.

Hovrätten (hovrättsråden Kristina Boutz, Ulrika Beergrehn, referent, och Ingela Perklev) anförde följande i beslut den 10 mars 2004.

Skäl

Jollesport har till stöd för sitt överklagande anført i huvudsak följande. Det föreligger hinder mot verkställighet eftersom Jollesport aldrig har ägt släpkärran. Bolaget har aldrig förvärvat släpkärran från tillverkaren Bala Agri AB i Herrljunga. När ställföreträdaren för Jollesport påpekade för Bala Agri AB att bolaget felaktigt hade registrerat släpkärran på Jollesport fick han rådet att betala den oansenliga skatten medan saken utreddes, vilket råd han också följde under några år. I januari 2000 påpekade ställföreträdaren för Jollesport för Bala Agri AB att bolaget måste lämna besked om släpkärran men på grund av flera omorganisationer och personalbyten hos Bala Agri AB lämnades aldrig det efterfrågade beskedet. I början av år 2000 tillställde Jollesport Vägverket en förteckning över de släpkärror Jollesport innehade där den i målet aktuella släpkärran inte fanns upptagen, jämte en begäran dels om bekräftelse på ägarregistrering av de innehavda släpkärrorna, dels en förfrågan om det fanns ytterligare någon släpkärra som var registrerad på Jollesport. Jollesport fick inte något svar från Vägverket och utgick därför från att den aktuella släpkärran inte längre var registrerad på Jollesport.

Hovrätten gör följande bedömning.

Skattskyldig för ett visst fordon är ägaren av fordonet och som ägare anses den som är eller bör vara upptagen i vägtrafikregistret som ägare (10 § fordonsskattelagen [1988:327]). Om skatten inte betalas i rätt tid skall den lämnas för indrivning, varvid verkställighet enligt UB får ske och en begäran om omprövning eller ett överklagande inverkar inte på skyldigheten att betala skatt (66 § första och tredje stycket). Den skattskyldige kan dock få anstånd med betalning av skatten om ett beslut om skatt har överklagats (60 §).

Det redovisade innebär att det förhållandet att Jollesport har överklagat både ägarregistreringen och skattebeslutet inte inverkar på Jollesports skyldighet att betala den aktuella skatten. Jollesport har inte i målet anført att anstånd med skattens betalning har erhållits eller ens begärts. Fråga blir då om det på grund av någon annan omständighet finns hinder för verkställighet.

I 3 kap. 21 § andra stycket UB, vilken bestämmelse är tillämplig även i ett allmänt mål, föreskrivs följande. Om svaranden i ett utsköningsmål gör gällande att något annat förhållande rörande parternas mellanhavande än som nämnts i första stycket - fullgörande av förpliktelsen eller kvittning - utgör hinder mot verkställighet och invändningen inte kan lämnas utan avseende, får verkställighet inte äga rum. Invändningar som rätten inom ramen för prövningen har att beakta är bl.a. sådana omständigheter som gör verkställighetsfrågan så tvivelaktig att invändningen inte rimligen kan lämnas utan avseende (se prop. 1980/81:8 s. 328).

Jollesport har i detta ärende gjort samma invändningar som i överklagandena avseende ägarregistreringen och skattskyldigheten. Enligt hovrättens uppfattning bär Jollesports invändningar rimlighetens prägel och det saknas skäl att ifrågasätta dem. Det har således framkommit tillräckligt mycket i ärendet som talar för att Jollesport aldrig har ägt den aktuella släpkärran och att Jollesport därför inte borde ha ålagts betalningsskyldighet för den i ärendet aktuella fordonsskatten. På grund av det anförda får hinder anses föreligga för indrivning av fordonsskatten innan skattskyldigheten har prövats slutligt. Jollesports överklagande skall därför bifallas.

Slut

Hovrätten ändrar tingsrättens beslut och häver utmätningen av 785 kr avseende obetald fordonsskatt för år 2002 m.m. för släpkärran med registreringsnummer ACY 543.

Högsta domstolen

Skatteverket överklagade och yrkade att HD skulle fastställa tingsrättens beslut.

Jollesport inkom inte med någon svarsskrivelse i målet.

Målet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, rev.sekr. Christina Fleur, föreslog i betänkande att HD skulle meddela följande beslut.

Skäl

Av utredningen framgår följande. Jollesport Kommanditbolag Norden Laser (Jollesport) registrerades den 7 maj 1997 i vägtrafikregistret som ägare till fordonet ACY 543 (en släpkärra). Sedan Jollesport - efter att ha betalat skatt på fordonet t.o.m. den 30 juni 2002 - invänt att bolaget aldrig hade ägt släpkärran och inte var skattskyldigt för denna, fattade Vägverket den 7 oktober 2002 beslut att inte ändra ägaruppgifterna i vägtrafikregistret, varefter Skattemyndigheten i Örebro i beslut den 10 oktober 2002 (omprövat i här ej aktuellt avseende den 13 november samma år) fastställde att Jollesport var skattskyldigt för fordonet fram till den 30 juni 2003. Såväl Vägverkets som skattemyndighetens beslut fastställdes av Länsrätten i Örebro län genom domar den 1 juli 2003. Länsrättens dom avseende skattskyldigheten fastställdes därefter av Kammarrätten den 11 maj 2004.

Jollesports invändning om att bolaget aldrig hade ägt släpkärran gjordes sedan Vägverket hos Kronofogdemyndigheten i Stockholm begärt verkställighet mot Jollesport för skulder rörande obetald fordonsskatt för år 2002 (skatteåret juli 2002-juni 2003) avseende fordonet. Kronofogdemyndigheten fann i beslut den 14 oktober 2002 att Jollesport inte visat att det förelåg hinder mot den begärda verkställigheten. Tingsrätten lämnade i beslut den 17 februari 2003 Jollesports överklagande utan bifall. Bolaget överklagade tingsrättens beslut och framställde även i hovrätten de invändningar som bolaget gjort i överklagandena avseende ägarregistreringen och skattskyldigheten. Vid tidpunkten för hovrättens prövning hade Vägverkets och skattemyndighetens beslut i dessa frågor ersatts av de två inledningsvis nämnda länsrättsdomarna. Hovrätten fann hinder mot verkställighet föreligga enligt 3 kap. 21 § andra stycket UB, med motiveringen att det framkommit tillräckligt mycket i ärendet som talade för att Jollesport aldrig hade ägt den aktuella släpkärran och att Jollesport därför inte borde ha ålagts betalningsskyldigheten för den i ärendet aktuella fordonsskatten. Hovrätten ändrade tingsrättens beslut och hävde utmätningen.

Frågan i målet är om det föreligger hinder mot utmätning. I 3 kap. 21 § andra

stycket UB föreskrivs att verkställighet inte får äga rum om svaranden i ett utsökningsmål gör gällande, att något annat förhållande rörande parterna mellanhavande än som nämns i första stycket utgör hinder mot verkställighet och invändningen inte kan lämnas utan avseende. Första stycket avser fullgörande av förpliktelse och kvittning. Som exempel på ett sådant förhållande som åsyftas i bestämmelsens andra stycke anges i förarbetena en invändning om att sökanden efter det att dom eller annan exekutionstitel tillkommit har beviljat svaranden anstånd med betalning (prop. 1980/81:8 s. 328).

En grundläggande princip vid verkställighet är att verkställighetsmyndigheten inte har rätt att på nytt granska frågor som har prövats i exekutionstiteln. Allmän domstol har i överklagade utsökningsmål inte någon större befogenhet än kronofogdemyndigheten.

I fråga om domstols avgörande gäller således att invändningar mot exekutionstiteln, vilka rör förhållanden som hänför sig till tiden före dess meddelande, inte kan prövas i utsökningsmålet. När det gäller förvaltningsmyndighets beslut torde finnas en något större möjlighet att göra sådana invändningar, men det rör sig då i regel om frågor som inte har prövats i exekutionstiteln. (Se t.ex. Walin m.fl., Utsökningsbalken, 3 uppl. 1999 s. 99 ff., Gregow, Utsökningsrätt, 3 uppl. 1996 s. 86 ff. och i SvJT 1992 s. 5 f.)

Hovrätten har i sitt beslut omprövat länsrättens bedömning av Jollesports skattskyldighet för fordonet och därvid beaktat Jollesports invändning om att bolaget aldrig har ägt den aktuella släpkärran. Hovrätten har emellertid haft att pröva frågan om verkställighet utifrån länsrättens avgörande angående fordonsskatten. Något lagligt utrymme för hovrätten att underkänna denna exekutionstitel finns inte.

Skatteverkets överklagande skall därför bifallas.

HD:s avgörande

Med ändring av hovrättens beslut fastställer HD tingsrättens beslut.

HD (justitieråden Munck, Lennander, referent, Blomstrand, Lundius och Skarhed) fattade den 18 december 2006 slutligt beslut i enlighet med betänkandet.

HD:s beslut meddelat: den 18 december 2006.

Mål nr: Ö 1415-04.

Lagrum: 3 kap. 21 § andra stycket UB.

Sökord: Utmätning; Exekutionstitel; Invändning mot verkställighet; Verkställighetshinder
